

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2021 m. sausio 13 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Ramūno Gadliausko, Ričardo Piličiausko (kolegijos pirmininkas) ir Arūno Sutkevičiaus (pranešėjas), teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal atsakovo Aplinkos apsaugos agentūros apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2019 m. birželio 14 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Ekonovus“ skundą atsakovui Aplinkos apsaugos agentūrai (tretieji suinteresuoti asmenys – Lietuvos geologijos tarnyba prie Aplinkos ministerijos ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija) dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Pareiškėjas uždaroji akcinė bendrovė (toliau – UAB) „Ekonovus“ (toliau – ir Bendrovė) su skundu kreipėsi į teismą ir prašė: 1) panaikinti Aplinkos apsaugos agentūros (toliau – ir Agentūra) 2018 m. gruodžio 27 d. sprendimą Nr. (30.4)-A4-9251 (toliau – ir Sprendimas); 2) įpareigoti Agentūrą priimti pareiškėjo paraišką dėl leidimo pakeitimo ir ją nagrinėti. Bendrovė taip pat prašė jai iš atsakovo priteisti visas patirtas bylinėjimosi išlaidas.

2. Pareiškėjas nurodė, kad 2017 m. gruodžio 1 d. buvo pakeistas jam Agentūros išduotas taršos leidimas Nr. 47/TL-Š.8-29/2016 (toliau – Leidimas), kurio specialiojoje dalyje buvo nurodyta veikla, kuria Bendrovė gali užsiimti UAB „Ekonovus“ Šiaulių padalinyje (toliau – Įrenginys). Leidime numatyta, kad veikla, kuria pareiškėjas užsiima Įrenginyje, yra atliekų apdorojimas (naudojimas ar šalinimas, taip pat paruošimas naudoti ar šalinti) ir laikymas. Leidime taip pat buvo nurodytos atliekos, kurias Bendrovė gali apdoroti ir laikyti Įrenginyje, bei maksimalus leidžiamas laikyti nepavojingų atliekų kiekis.

3. Pareiškėjas pažymėjo, kad 2018 m. lapkričio 22 d. Agentūrai pateikė paraišką jo Šiaulių padalinio taršos leidimui pakeisti, kuriame atsakovo prašė papildyti nepavojingų atliekų

sąrašą naujais atliekų kodais, planuojant vykdyti naujas apdorojimo veiklas, perskirstant tarp atliekų didžiausius vienu metu laikomus atliekų kiekius, tačiau nekeičiant didžiausio vienu metu numatomo laikyti atliekų kiekio Įrenginyje (toliau – Paraiška). Agentūra Sprendimu Bendrovės Paraišką atsisakė priimti. Atsakovas Paraiškoje nurodytus prašymus papildyti išduotame leidime nurodytų atliekų sąrašą laikė atskiru prašymu išduoti leidimą laikyti nurodytas atliekas bei Paraišką atsisakė priimti remdamasis aplinkybe, kad atliekų laikymo aikštelės įrengimas teritorijoje, kurioje yra Įrenginys, yra negalimas. Agentūra neatsižvelgė į tai, kad pareiškėjui jau buvo išduotas Leidimas ir remdamasi juo, Bendrovė dar iki nurodytų apribojimų atsiradimo dienos buvo įrengusi atliekų laikymo aikštelę. UAB „Ekonovus“ nurodė, kad atliekų laikymo aikštelė (Įrenginys) buvo įrengta dar iki Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gegužės 12 d. nutarimu Nr. 343 patvirtintų Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų (toliau – Specialiosios sąlygos) įsigaliojimo, todėl akivaizdu, kad įrengiant Įrenginį, šio teisės akto nuostatos nebuvo pažeistos. Teigė, kad Agentūros buvo prašoma pakeisti Leidimą, bet ne įrengti naują atliekų laikymo aikštelę. Bendrovė pažymėjo, kad imperatyvi teisės akto nuostata nedraudžia pakeisti jau išduotą Leidimą, papildant jį naujai Įrenginyje laikomomis atliekomis, todėl akivaizdu, kad nesant imperatyvaus draudimo kreiptis dėl išduoto Leidimo pakeitimo, atsakovas, atsisakydamas priimti Paraišką, neteisėtai ir nepagrįstai vadovavosi Specialiųjų sąlygų 94.2.2 papunkčiu.

4. Bendrovė akcentavo, kad Sprendime nurodytos Specialiųjų sąlygų nuostatos yra imperatyvios, todėl jos negali būti aiškinamos plečiamai, dirbtinai išplečiant įstatymų leidėjo įtvirtintą valią, ir vadovaujantis tokiomis imperatyviomis nuostatomis, pritaikyti analogijos principą situacijoms, kurios ne tik nėra įtvirtintos nurodytose Specialiųjų sąlygų normose, bet ir yra gana ženkliai nutolusios nuo imperatyviomis nuostatomis nustatytų draudimų. UAB „Ekonovus“ nuomone, nesant konkretaus ir aiškaus draudimo, atsakovas, atsisakydamas priimti Paraišką, nurodytų teisės aktų nuostatų negalėjo taikyti.

5. Pareiškėjas pažymėjo, kad Leidimas jam buvo išduotas dar 2006 m. sausio 18 d. ir remiantis juo, buvo įrengtas Įrenginys. Bendrovė nurodė, kad Specialiųjų sąlygų nuostatos įsigaliojo 2017 m. gegužės 3 d., t. y. praėjus 11 metų nuo Įrenginio (atliekų laikymo aikštelės) įrengimo, tačiau atsakovas taikė 2017 m. įsigaliojusį ribojimą įrengti atliekų laikymo aikšteles, Įrenginiui (atliekų laikymo aikštelei), kuris buvo įrengtas prieš 11 metų iki Specialiųjų sąlygų reikalavimų įsigaliojimo. Bendrovė atkreipė dėmesį, kad Agentūra neturėjo teisės remtis nurodytomis Specialiųjų sąlygų nuostatomis, kadangi remdamasi jomis, ši institucija teisės aktų reikalavimus taikė atgaline tvarka ir teisinio poveikio priemonės pritaikė remdamasi vėliau įsigaliojusiu teisiniu reguliavimu.

6. UAB „Ekonovus“ 2019 m. gegužės 20 d. rašytiniuose paaiškinimuose nurodė, kad Leidime nurodytą atliekų tvarkymo veiklą vykdo viename dideliame pastate – sandėlyje, esančiame adresu: (*duomenys neskelbtini*), atitinkamai po Leidimo pakeitimo veikla būtų vykdoma tame pačiame pastate, t. y. papildomi pastatai ir/ar įrenginiai nebūtų statomi. Bendrovė nurodė, kad jos veikloje įrenginyje, esančiame adresu: (*duomenys neskelbtini*), antrinių žaliavų presavimui naudojamas presas „Pall Konti-150B“, kurio vidutinis normatyvas yra apie 1900 kg/h popieriaus ir kartono bei plastikinių pakuočių atliekų, 500 kg/h kitų atliekų. Taip pat naudojamas putų polistirolo smulkinimo įrenginys „250 EPS Recycler“. Akcentavo, kad papildomų atliekų apdirbimo įrenginių, pakeitus Leidimą, statyti neplanuojama. Bendrovė nurodė, kad pakeitus Leidimą, nebus įrenginėjamos papildomos atliekų sandėliavimo vietos; keičiasi tik atliekų sąrašo kodai, o didžiausias vienu metu numatomas laikyti atliekų kiekis lieka nepakitęs.

7. Teismo posėdyje pareiškėjo UAB „Ekonovus“ atstovas palaikė Bendrovės skundą ir prašė jį tenkinti.

8. Atsakovas Aplinkos apsaugos agentūra prašė pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

9. Agentūra paaiškino, kad UAB „Ekonovus“ pagal išduotą Leidimą vykdo antrinių žaliavų (rūšiavimą, presavimą), tekstilės atliekų (rūšiavimą, presavimą), mišrių statybinių ir griovimo atliekų (rūšiavimą) bei įvairių smulkių gamybos įmonėse susidarančių atliekų (rūšiavimą) apdorojimą ir šių atliekų laikymą, taip pat šių atliekų surinkimą, vežimą bei atidavimą atliekų tvarkytojams. Leidimo specialiojoje dalyje yra nurodytos jo sąlygos bei atitinkamų atliekų kodai: didžiausias leidžiamas laikyti nepavojingųjų atliekų kiekis, leidžiamos naudoti nepavojingosios atliekos, leidžiamos paruošti naudoti ir (ar) šalinti nepavojingosios atliekos. Iš viso nurodyti 63 atliekų kodai. Atsakovas nurodė, kad Paraiška Leidimui pakeisti buvo pateikta siekiant papildyti nepavojingų atliekų sąrašą 36 naujais atliekų kodais, planuojant vykdyti naujas apdorojimo veiklas, tarp atliekų perskirstant didžiausius vienu metu laikomus atliekų kiekius, tačiau nekeičiant didžiausio vienu metu numatomo laikyti atliekų kiekio Įrenginyje.

10. Agentūra pažymėjo, kad pagal Žemės gelmių registro duomenis, Įrenginio veiklos teritorija patenka į Šiaulių I (Lepšių) ir Šiaulių II (Birutės) vandenviečių apsaugos zonos 3-iosios (a sektorius) cheminės taršos apribojimo juostą. Nurodė, kad Specialiosiose sąlygose yra nustatyti atitinkami leidimai, ribojimai bei draudimai žemės ir miško naudojimui. Atsakovas akcentavo, kad pagal Paraiškos nagrinėjimo bei galiojančių Specialiųjų sąlygų 94.1 papunkčio nuostatas, II grupės vandenviečių apsaugos zonos 3-iosios juostos 3a sektoriuje draudžiama vykdyti Specialiųjų sąlygų 94.2.2 papunktyje nurodytą veiklą, t. y. įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius. Agentūra pažymėjo, kad vadovaudamasi šiuo draudimu, atsisakė priimti Paraišką. Teigė, kad Bendrovės Įrenginio veiklos praplėtimas yra laikytinas atliekų laikymo aikštelės ir atliekų apdorojimo įrenginio įrengimu, o tai yra draudžiama pagal Specialiąsias sąlygas. Agentūros nuomone, pareiškėjas skunde nepagrindė, kad tokie darbai nėra laikomi atliekų aikštelės ar atliekų apdorojimo įrenginio įrengimu.

11. Atsakovas pažymėjo, kad išduoto Leidimo teisėtumo nekvestionuoja. Teigė, kad UAB „Ekonovus“ ir toliau gali vykdyti ūkinę veiklą pagal Leidime nurodytas sąlygas. Agentūra nurodė, kad Specialiose sąlygose nėra nustatyta, jog iki atitinkamų draudimų Specialiose sąlygose atsiradimo įrengtos atliekų tvarkymo aikštelės, įsigaliojus draudimams, turėtų būti demontuojamos ir jose vykdoma veikla nutraukiama. Atsakovo nuomone, pareiškėjo teisėtų lūkesčių principas nebuvo ir nėra pažeidžiamas.

12. Agentūra paaiškino, kad svarstant Paraišką, buvo taikomos tuo metu galiojusios Specialiosios sąlygos. Pažymėjo, kad Bendrovė planavo praplėsti Įrenginyje vykdomą veiklą, planuodama vykdyti naujas atliekų apdorojimo veiklas (nepavojingų atliekų sąrašą padidinant daugiau nei pusantro karto), o tai neabejotinai suponuoja atitinkamus Įrenginio technologinių įrengimų pakeitimus, tokie darbai laikytini atliekų laikymo aikštelės įrengimu ir pagal Specialiąsias sąlygas yra draudžiami. Agentūra pažymėjo, kad Specialiosiose sąlygose nėra numatyta, kad iki draudimų įsigaliojimo įrengtos atliekų laikymo aikštelės turėtų būti išmontuojamos, tačiau įrengti naujas atliekų tvarkymo aikšteles yra draudžiama.

13. Atsakovas atkreipė dėmesį, kad viešojoje teisėje galioja bendrasis teisinio reguliavimo principas „galima tai, kas leistina“, pagal kurį viešosios teisės subjektai turi tik tokius įgalinimus, kurie jiems yra suteikti konkrečių įstatymų, ir savo veikloje šių įgalinimų ribos negali peržengti. Nurodė, kad priėmus nagrinėti pareiškėjo Paraišką ir ją patenkinus, būtų pažeistas teisinės valstybės principas, o taip pat ir viešasis interesas. Teigė, kad Agentūra, atsisakydama priimti Paraišką, vadovavosi galiojančiu teisiniu reguliavimu, Agentūrai suteikta kompetencija ir priėmė pagrįstą bei teisėtą Sprendimą.

14. Teismo posėdyje atsakovo Aplinkos apsaugos agentūros atstovės palaikė Agentūros atsiliepime išdėstytą poziciją.

15. Trečiasis suinteresuotas asmuo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija prašė ginčą spręsti teismo nuožiūra.

16. Aptarusi faktines bylos aplinkybes bei atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 4 punktą, įpareigojantį valstybės valdžios, valdymo ir kontrolės institucijas pagal savo kompetenciją neleisti, kad ūkinės veiklos subjektai pažeistų aplinkos apsaugos įstatymus, normatyvus ir standartus, taip pat įvertinusi Specialiųjų sąlygų 94.1 papunktyje nustatytą draudimą II grupės vandenviečių apsaugos zonos 3-iosios juostos 3a sektoriuje įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius, Aplinkos ministerija manė, kad taršos leidimas ūkinei veiklai, kuri tam tikroje teritorijoje yra draudžiama imperatyvių teisės aktų nuostatų, neturėtų būti išduodamas.

17. Trečiasis suinteresuotas asmuo paaiškino, kad Lietuvos Respublikos aplinkos ministras 2014 m. kovo 6 d. įsakymo Nr. D1-259 „Dėl taršos leidimų išdavimo, pakeitimo ir galiojimo taisyklių patvirtinimo“ 3.2.1 papunkčiu Aplinkos apsaugos agentūrai pavedė Aplinkos apsaugos įstatymo 19^a straipsnyje nustatytais pagrindais ir aplinkos ministro 2014 m. kovo 6 d. įsakymu Nr. D1-259 patvirtintose Taršos leidimų išdavimo, pakeitimo ir galiojimo panaikinimo taisyklėse (toliau – Taršos leidimų taisyklės) nustatyta tvarka išduoti, peržiūrėti, keisti taršos leidimus ir panaikinti jų galiojimą. Įgyvendindama šį pavedimą, Agentūra pagal kompetenciją kiekvienu konkrečiu atveju vertina faktines aplinkybes ir priima sprendimus dėl paraiškų gauti ar pakeisti taršos leidimus priėmimo, išduoda, pakeičia taršos leidimus, atlieka šių leidimų sąlygų peržiūrą ir priima sprendimus dėl šių leidimų pakeitimo, sąlygų peržiūrėjimo ar galiojimo panaikinimo.

II.

18. Vilniaus apygardos administracinis teismas 2019 m. birželio 14 d. sprendimu pareiškėjo UAB „Ekonovus“ skundą tenkino: Sprendimą panaikino, atsakovą įpareigojo priimti pareiškėjo Paraišką dėl leidimo pakeitimo ir ją nagrinėti bei Bendrovei iš Agentūros priteisė 523 Eur bylinėjimosi išlaidų.

19. Išsamiai aptaręs su Leidimo išvadavimu ir jame nurodytomis veiklomis, kurias Bendrovė gali vykdyti, ir su pareiškėjo Paraiškos Leidimui pakeisti pateikimu bei dėl to priimtu Agentūros sprendimu susijusias aplinkybes, ir aptaręs Sprendimo turinį, teismas pažymėjo, kad atsakovas yra viešojo administravimo įstaiga, todėl jo, kaip viešojo administravimo institucijos, priimtiems sprendimams (individualiems administraciniams aktams) keliami Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnyje įtvirtinti reikalavimai. Pacitavęs Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas ir aptaręs aktualią Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką, teismas padarė išvadą, kad individualus administracinis aktas turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis vertinimas. Norėdami priimti administracinį teisės aktą, viešojo administravimo subjektai privalo turėti tinkamas priežastis, o ne pateikti bet kokias priežastis, kad patenkintų formalius reikalavimus. Viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti nustatytas procedūras. Tokių procedūrų nustatymas yra susijęs ir su teisėtumo principo įgyvendinimu, nes viešojo administravimo institucijos turi veikti taip, kaip nustatyta jų veiklą reguliuojančiuose teisės

aktuose. Laikantis objektyvumo principo, viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti tikrąsias faktines aplinkybes, kurios nustatomos išaiškinus visas aplinkybes, turinčias reikšmės priimant sprendimą, ir kritiškai bei nešališkai įvertinus įrodymus.

20. Pacitavęs Aplinkos apsaugos įstatymo 1 straipsnio 24 punkto ir 19^a straipsnio nuostatas, teismas pažymėjo, kad Aplinkos apsaugos įstatymo 19^a straipsnio 3 dalis aiškiai apibrėžia sąlygas, kada galima atsisakyti priimti paraišką taršos leidimui pakeisti.

21. Teismas pažymėjo, kad atsakovas atsisakė priimti pareiškėjo Paraišką taršos leidimui pakeisti remdamasis iš Lietuvos geologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos gauta informacija, kad teritorija, kurioje Bendrovė vykdo veiklą, patenka į II grupės vandenvietės apsaugos zonos 3-iosios juostos 3a sektorių, ir pagal Specialiųjų sąlygų XX skyriaus 94.1 papunktį jose draudžiama įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius. Agentūra pareiškėjo Įrenginio veiklos pakeitimą laikė atliekų laikymo aikštelės įrengimu.

22. Teismo nuomone, atsakovas netinkamai aiškino ir pritaikė Specialiųjų sąlygų 94.1 papunkčio nuostatas, kurios draudžia įrengti atliekų laikymo aikšteles ir sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius. Teismas pažymėjo, kad Specialiųjų sąlygų XX skyriaus 94.1 papunkčio nuostatos, kuriomis draudžiama įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius, įsigaliojo tik 2017 m. gegužės 4 d., o Įrenginys egzistuoja ir jame vykdoma veikla nuo 2006 m., paskutinį kartą Leidimas buvo koreguotas 2017 m. gruodžio 1 d. Teismas akcentavo, kad kaip pažymėjo pareiškėjas, Leidime nurodyta veikla (atliekų apdorojimas (naudojimas ar šalinimas, įskaitant paruošimą naudoti ar šalinti) ir laikymas vykdoma viename dideliame pastate – sandėlyje, esančiame adresu: *(duomenys neskelbtini)*). Paraiška pakeisti Leidimą Bendrovė siekia tik papildyti atliekų sąrašą, o didžiausias numatomas laikyti atliekų kiekis vienu metu lieka nepakitęs. UAB „Ekonovus“ nurodė, kad po Leidimo pakeitimo veikla būtų vykdoma tame pačiame įrenginyje, papildomi pastatai ar įrenginiai bei agregatai nebūtų statomi. Teismas atkreipė dėmesį, kad teismo posėdyje atsakovo atstovės pažymėjo, jog Paraiška iš esmės atitiko Taršos leidimų taisyklių reikalavimus. Teismo nuomone, Agentūra, atsisakydama priimti Paraišką dėl leidimo pakeitimo, pernelyg plečiamai aiškino Specialiųjų sąlygų 94.2.2 94 papunktį, draudžiantį įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius ir nesant aiškių bei argumentuotų motyvų, Bendrovės Įrenginio veiklos pakeitimą laikė atliekų laikymo aikštelės įrengimu ir atsisakė priimti Paraišką, nors toks atsisakymo pagrindas nei Aplinkos apsaugos įstatymo 19^a straipsnyje, nei Taršos leidimų taisyklėse nėra nustatytas. Priešingai, įvertinus Aplinkos apsaugos įstatymo 19^a straipsnyje nustatytus atvejus, kada turi būti keičiamas taršos leidimas, o būtent, kai planuojama pakeisti Taršos leidimų taisyklėse nurodyto įrenginio (jo dalies, kelių įrenginių ar jų dalių) pobūdį ar veikimą arba planuojama jį išplėsti. Taršos leidimų taisyklių 4.4 papunktyje apibrėžta, kad įrenginys – tai stacionarus technikos objektas, kuriame vykdoma vienos arba kelių rūšių šių taisyklių 1 priede išvardintus kriterijus atitinkanti veikla ir bet kuri kita toje pačioje vietoje vykdoma tiesiogiai susijusi veikla, galinti sukelti aplinkos teršimą ir (arba) kitokias pasekmes ar poveikį aplinkai.

23. Teismas nustatė, kad UAB „Ekonovus“ būtent ir ketina išplėsti Įrenginio veikimą, keičiant perdirbamų atliekų rūšinę sudėtį. Teismo nuomone, nėra pagrindo tokį pakeitimą laikyti atliekų aikštelės įrengimu. Tik priėmusi paraišką, Agentūra gali vertinti, ar nėra įstatyme nustatytų pagrindų, dėl kurių Leidimas negali būti pakeistas. Atsižvelgęs į tai, teismas Bendrovės skundą

tenkino ir vadovaujantis teisingumo, protingumo bei sąžiningumo principais, jam iš Agentūros priteisė 523 Eur bylinėjimosi išlaidų.

III.

24. Atsakovas Aplinkos apsaugos agentūra apeliaciniame skunde prašo pirmosios instancijos teismo sprendimą panaikinti ir priimti naują sprendimą.

25. Agentūros nuomone, Vilniaus apygardos administracinio teismo 2019 m. birželio 14 d. sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas byloje esančiais duomenimis.

26. Aptaręs ginčo esmę, pirmosios instancijos teismo motyvus bei pacitavęs Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 80 straipsnio 1 dalies, 86 straipsnio 1 ir 2 dalių, 140 straipsnio, 146 straipsnio 1 dalies, 146 straipsnio 2 dalies 5 punkto nuostatas bei aktualią Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką, atsakovas pažymi, kad pirmosios instancijos teismas nevisapusiškai ir neobjektyviai išnagrinėjo visas byloje esančias aplinkybes bei įrodymus. Iš teismo sprendimo yra akivaizdu, jog teismas nesiekė nustatyti visų bylai reikšmingų aplinkybių, kad priimtų teisėtą ir pagrįstą sprendimą, bei formaliai įvertino situaciją. Agentūra pažymi, kad Specialiųjų sąlygų XX skyriaus 94.1 papunkčio nuostatos nenurodo, kaip elgtis su įrenginiais, jų veiklos pakeitimo ir/ar išplėtimo atveju ir vertinant aplinkos apsaugos ir žmonių sveikatos bei saugos aspektą, tačiau teismas į šias aplinkybes nesigilino ir jų nevertino. Atsakovas akcentuoja, kad teismo sprendimo motyvuojamoji dalis ne kartą sutampa su Bendrovės skundo argumentacija, o Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, formuodamas teismų praktiką, ne kartą yra pažymėjęs, kad tokia faktinė situacija administracinėje jurisprudencijoje nėra toleruojama bei suponuoja išvadą apie nevisapusišką bei neobjektyvų bylos išnagrinėjimą, atitinkamais atvejais lemiantį ir teismo sprendimo naikinimą. Agentūros nuomone, pirmosios instancijos teismas, priimdamas skundžiamą sprendimą, pažeidė ir netinkamai taikė proceso teisės normas ir dėl šios pažeidimo neteisėtai buvo išspręsta administracinė byla.

27. Atsakovas nurodo, kad teismas nesigilino į Bendrovės pateiktus rašytinius paaiškinimus, o tik formaliai, objektyviai neįvertinęs bylos aplinkybių, konstatavo pareiškėjo dėstomus teiginius. Iš byloje esančių duomenų matyti, kad pareiškėjas pateikė Paraišką siekdamas jau turimą Leidimą pakeisti, papildant nepavojingųjų atliekų sąrašą 36 naujais atliekų kodais, planuojant vykdyti naujas apdorojimo veiklas, tačiau teismas į šias aplinkybes nesigilino, nevertino naujų atliekų kodų bei kokį poveikį tai galėtų turėti aplinkai ir visuomenei, ir apie tai sprendime argumentų nepateikė. Teismo sprendime nebuvo vertinta, ar tvarkomų atliekų kodų ir naujų atliekų apdorojimo veiklų įtraukimas atitinka įrenginio įrengimo sąvoką, nes tokie veiklos pakeitimai lemtų ir leidimo sąlygų pakeitimą. Agentūra atkreipia dėmesį, kad Leidime buvo 28 pavadinimų tvarkomos atliekos, jų dalies UAB „Ekonovus“ atsisakė ir papildė 36 pavadinimų atliekomis; Paraiškoje yra 47 pavadinimų tvarkomos atliekos. Atsakovas pažymėjo, kad Bendrovė be kitų nepavojingųjų atliekų siekia laikyti specifines taršias atliekas, t. y. mišrias komunalines atliekas (atliekos kodas 20 03 01), biologiškai skaidžias atliekas (atliekos kodas 20 02 01), taip pat atliekas, kurių rinkimui ir šalinimui netaikomi specialūs reikalavimai, kad būtų išvengta infekcijos (atliekos kodas 18 01 04) ir panašiai, kurios gali turėti neigiamą poveikį aplinkos kokybei bei žmonių sveikatai, o kartu ilgalaikiame laikotarpyje gali sukurti papildomas rizikas dėl galimų nutekėjimų ir galimo neigiamo požeminio vandens kokybei. Agentūra atkreipia dėmesį, kad tiek biologiškai suyrančių atliekų, tiek mišrių komunalinių atliekų laikymo metu susidaro ir į aplinkos orą išsiskiria kvapai. Be to, atliekų tvarkymo veikla ir jos išplėtimas yra potencialus taršos šaltinis, galintis turėti įtakos ir dirvožemio bei kartu požeminio vandens užterštumui. Atsakovas pažymi,

kad Specialiųjų sąlygų XX skyriaus 94.1 papunkčio nuostatos ir juose numatyti apribojimai buvo sukurti, tam, kad atsižvelgiant į vis dažniau pasitaikančius požeminio vandens taršos (pavyzdžiui, arsenu), atvejus būtų užkirsti galimi taršos atvejai ateityje ir apsaugotas viešasis interesas bei žmonių sauga ir sveikata, tačiau teismas to nevertino ir sprendime argumentų dėl to nepateikė, nors remiantis aktualia Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo oficialiąja doktrina, turėjo vertinti ir pateikti motyvus aplinkosaugos, kaip viešojo intereso, kontekste. Atsakovas nurodo, kad aplinkos apsauga yra suprantama gana plačiai – tai ne tik atskirų gamtos objektų apsauga, bet ir žmogaus, jo sveikatos bei gyvenamosios aplinkos apsauga. Aplinkos apsaugos paskirtis yra užtikrinti žmogaus teisę į sveiką ir švarią aplinką, todėl ji laikytina viešuoju interesu, kurio gynimą siekiama užtikrinti tiek tarptautiniu, tiek nacionaliniu lygiu.

28. Atsakovas pažymi, kad teismas neanalizavo aplinkybės, jog UAB „Ekonovus“ planuoja vykdyti naujas, iki šiol Įrenginyje nevykdytas, atliekų apdorojimo veiklas ir nevertino, kad naujų veiklų vykdymui galbūt yra reikalingi atitinkami Įrenginio techniniai pakeitimai, o tai lemtų Leidimo sąlygų pakeitimą ir gali būti traktuojamas kaip įrenginio įrengimas. Agentūra akcentuoja, kad Bendrovės pagrindinė veikla Įrenginyje yra įvairių pakuočių tvarkymas (medinių, plastiko, metalinių, stiklo), mišrių statybinių atliekų rūšiavimas. Paraiškoje pareiškėjas nurodė, kad Įrenginyje planuoja vykdyti naujas atliekų apdorojimo veiklas: smulkinti mišrias statybines ir griovimo atliekas, jas išrūšiuoti; rūšiuoti mišrias komunalines atliekas; laikyti bei apdoroti baterijų ir akumuliatorių atliekas bei elektros elektronines įrangos atliekas. Teismas, remdamasis tik UAB „Ekonovus“ paaiškinimais, konstatavo, kad po Leidimo pakeitimo, veikla bus vykdoma tame pačiame pastate, esančiame Įrenginio teritorijoje, jokie papildomi pastatai ar įrenginiai bei agregatai nebus statomi. Agentūra atkreipia dėmesį, kad Paraiškoje Bendrovė nurodė, kad: „iš fizinių bei juridinių asmenų apvažiavimo būdu surinktos didelių gabaritų atliekos (20 03 0 7) bus išpilamos įmonės teritorijoje ir ardomos rankiniu būdu. <...> Aikštelėje išpilamos nerūšiuotos statybinės ar didelių gabaritų atliekos, jos rankiniu būdu rūšiuojamos ar ardomos, o susidariusios <...> bei po rūšiavimo likusios atliekos laikomos atskirai pagal rūšis toje pačioje aikštelėje. <...> taip pat planuojama įsigyti statybinių atliekų smulkinimo įrenginį, kuris stovėtų statybinių atliekų rūšiavimo aikštelėje. Šiuo aparatu susmulkintos atliekos sukristų į šalia pastatytą konteinerį“, o tai akivaizdžiai prieštarauja jos rašytiniuose paaiškinimuose dėstomiems teiginiams, kad po Leidimo pakeitimo veikla būtų vykdoma tame pačiame pastate ir papildomi pastatai ir/ar įrenginiai nebūtų statomi. Šių prieštaravimų teiginių teismas nevertino, prieštaravimų nepašalino, prioritetą teikdamas pareiškėjo rašytiniuose paaiškinimuose dėstomiems teiginiams ir visapusiškai nevertindamas bylos aplinkybių visumos, todėl priėmė neteisėtą ir nepagrįstą sprendimą.

29. Agentūra nurodo, kad teismas be jokių aiškių motyvų ir argumentų konstatavo, jog Bendrovė ketina išplėsti Įrenginio veikimą, keičiant perdūjamų atliekų rūšinę sudėtį ir, teismo nuomone, tokio pakeitimo nėra pagrindo laikyti atliekų aikštelės įrengimu. Teismas taip pat konstatavo, kad Agentūra be aiškių ir argumentuotų motyvų pareiškėjo Įrenginio veiklos pakeitimą laikė atliekų aikštelės įrengimu. Agentūra teigia, kad Sprendime nurodė, jog Lietuvos Respublikos terminų banke, valstybės informacinėje sistemoje, pateikiama termino „įrengimas“ apibrėžtis – įrenginių pastatymas, montavimas, kai kada surinkimas ir derinimas darbo vietoje. Akcentuoja, kad UAB „Ekonovus“ planuoja įsigyti statybinių atliekų smulkinimo įrenginį ir jį pastatyti statybinių atliekų rūšiavimo aikštelėje. Pažymi, kad pareiškėjo planuojamas Įrenginio veiklos pakeitimas, sistemiškai atsižvelgiant į aptartą sąvokos apibrėžtį bei į Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo 2 straipsnio 7 ir 10 dalis, yra laikytinas atliekų aikštelės įrengimu. Atsakovas nurodo, kad svarbu yra pažymėti, jog pagal Europos Parlamento pateiktą aiškinimą dėl

Nyderlandų Karalystės piliečio P. B. A. savivaldybės peticijos Nr. 0756/2011 dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės prievolės taikymo, kuriame pažymėta, jog „iš stacionaraus technikos objekto apibrėžties negali būti išbraukiama visa įranga ar keičiami technikos įrenginiai“. Agentūros nuomone, teismas nepateikė motyvų, paneigiančių Sprendime padarytą išvadą, kad Bendrovės Įrenginio veiklos pakeitimas yra laikytinas atliekų aikštelės įrengimu, ir vadovavosi tik pareiškėjo dėstoma pozicija, todėl nepagrįstai konstatavo, kad atsakovas plečiamai aiškino Specialiųjų sąlygų XX skyriaus 94.1 papunkčio nuostatą, draudžiančią įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius, o taip pat nevisapusiškai ir neobjektyviai išnagrinėjo bylą.

30. Pareiškėjas UAB „Ekonovus“ prašo atsakovo apeliacinio skundo netenkinti ir Bendrovei iš Agentūros priteisti visas apeliacinėje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

31. Pareiškėjo nuomone, skundžiamas Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimas buvo priimtas pagrįstai ir išanalizavus visas bylos išnagrinėjimui reikšmingas aplinkybes bei taikytinas teisės aktų nuostatas. Teigia, kad vien aplinkybė, jo teismas nepateikė argumentų dėl kiekvieno šalių pateikto dokumento ar jo fragmento, argumento ar nurodytos aplinkybės, nereiškia, jog teismas jų netyrė ar nevertino. Be to, tai, kad teismo sprendimas neatitinka Agentūros pozicijos ir teisinių santykių aiškinimo, savaime nesuponuoja jo neteisėtumo. Bendrovei yra akivaizdu, kad teismas, remdamasis teismo posėdyje pagal įrodymų vertinimo taisyklės ištirtų įrodymų visuma, motyvuotai išsprendė jos skunde suformuluotus reikalavimus, aiškiai išdėstė argumentus dėl įrodymų, kuriais pagrindė išvadas, ir sprendimą pagrindė teisės aktų normomis.

32. UAB „Ekonovus“ nuomone, Agentūra visiškai nepagrįstai kaltina teismą išnagrinėjus bylą nevisapusiškai, kadangi teismas vertino jos nurodytas Specialiųjų sąlygų nuostatas ir aiškiai nurodė, kad Specialiųjų sąlygų XX skyriaus 94.1 papunkčio nuostata, draudžianti įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius, įsigaliojo tik 2017 m. gegužės 4 d., o Įrenginys egzistuoja ir jame vykdoma veikla nuo 2006 m., todėl atsakovas, atsisakydamas priimti Paraišką dėl leidimo pakeitimo, pernelyg plečiamai aiškino Specialiųjų sąlygų 94.2.2 punktą, draudžiantį įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius, ir be aiškių ir argumentuotų motyvų Įrenginio veiklos pakeitimą laikė atliekų laikymo aikštelės įrengimu. Atitinkamai teismas pateikė argumentus tiek dėl nurodytos Specialiųjų sąlygų nuostatos taikymo jau įrengtiems atliekų laikymo įrenginiams, tiek dėl tokių nuostatų taikymo norint pakeisti Įrenginio apimtį. Teismas labai aiškiai nurodė, kad Paraiška buvo pateikta siekiant ne įrengti naują įrenginį, bet išplėsti vykdomą veiklą, todėl nurodyta Specialiųjų sąlygų nuostata nėra taikoma. Pareiškėjas nesupranta, kuo remdamasi, Agentūra teigia, kad teismas nesigilino į situaciją, kai yra keičiama veiklos apimtis.

33. Bendrovė akcentuoja tuos pačius argumentus dėl Specialiųjų sąlygų nuostatų imperatyvaus pobūdžio bei atsakovo negalėjimo, remiantis Specialiųjų sąlygų 94.2.2 papunkčiu, atsisakyti priimti Paraišką.

34. Pareiškėjas pažymi, kad iš atsakovo apeliacinio skundo argumentų nėra aišku, kurios konkrečiai teismo motyvuojamosios dalies vietos sutampa su Bendrovės skundo motyvais taip, kad būtų galima laikyti teismą tiesiog be jokios analizės perkėlus skundo argumentus. Be to, byloje, kuriose teismas pateikė argumentus dėl nurodytos faktinės situacijos netoleravimo, teismo motyvuojamojoje dalyje būdavo iš pareiškėjų dokumentų nukopijuotos pastraipos, tačiau to šiuo atveju nėra. Bendrovės nuomone, vienodos teismo ir jos pozicijos vienu ar kitu teisiniu klausimu

šiuo atveju nereiškia, kad teismas situacijos neanalizavo ar kad dėl to teismo sprendimas yra neteisėtas.

35. UAB „Ekonovus“ akcentuoja, kad Leidime yra aiškiai nurodyta Įrenginio veikla – atliekų apdorojimas (naudojimas ar šalinimas, įskaitant paruošimą naudoti ar šalinti) ir laikymas, t. y. Bendrovei buvo suteiktos teisės: 1) Įrenginyje ne ilgiau kaip trejus metus iki apdorojimo laikyti naudoti skirtas atliekas ir Įrenginyje ne ilgiau kaip vienerius metus laikyti šalinti skirtas atliekas; 2) užsiimti atliekų naudojimo ar šalinimo veikla, taip pat jų paruošimu naudoti arba šalinti. Pažymi, kad Agentūra Paraiškoje nurodytus prašymus papildyti išduotame leidime nurodytų atliekų sąrašą laikė atskiru prašymu išduoti leidimą laikyti nurodytas atliekas bei atsisakė priimti Paraišką remdamasi aplinkybe, kad atliekų laikymo aikštelės įrengimas teritorijoje, kurioje yra Įrenginys, yra negalimas, tačiau Agentūra neatsižvelgė į tai, jog pareiškėjui jau buvo išduotas Leidimas ir remdamasis juo, jis dar iki nurodytų apribojimų atsiradimo dienos buvo įrengęs atliekų laikymo aikštelę bei į tai, kad Agentūros buvo prašoma pakeisti Leidimą, bet ne įrengti naują atliekų laikymo aikštelę.

36. Bendrovė nurodo, kad teismas pakankamai aiškiai pažymėjo, jog Aplinkos apsaugos įstatymo 19^a straipsnyje yra nurodyta, kad taršos leidimas pakeičiamas, kai yra bent viena iš jame nurodytų sąlygų, ir padarė išvadą, kad pareiškėjas būtent ir ketina išplėsti Įrenginio veikimą, keičiant perdirbamų atliekų rūšinę sudėtį. Teismo nuomone, tokio pakeitimo nėra pagrindo laikyti atliekų aikštelės įrengimu. Tik priėmusi Paraišką, Agentūra gali vertinti, ar nėra įstatyme nustatytų pagrindų, dėl kurių Leidimas negali būti pakeistas. Atsižvelgus į tai, nėra pagrindo teigti, kad teismas atsakovo nurodytų argumentų nevertino; tik įvertinęs byloje esančią medžiagą, o kartu ir prašomas papildyti atliekų rūšis, teismas padarė pagrįstą išvadą, kad laikomų atliekų rūšių papildymas turi būti laikomas veiklos praplėtimu, o ne naujo įrenginio įrengimu.

37. UAB „Ekonovus“ pažymi, kad atsakovo cituojamoje teismų praktikoje teismas pateikė argumentus dėl aplinkos apsaugos, kaip viešojo intereso, tačiau vien viešasis interesas šiuo atveju nesuteikia teisės Agentūrai nesivadovauti teisės aktų nuostatomis ir iškreipti įstatymų leidėjo įtvirtintas imperatyvias normas. Be to, kaip teisingai nurodė teismas, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo jurisprudencijoje nuosekliai pabrėžiama viešojo administravimo subjektų pareiga laikytis teisės principų. Teigia, kad atsakovas neturi nei teisės, nei įgaliojimų veikti priešingai teisei. Agentūra akcentuoja, kad aplinkos ministras 2014 m. kovo 6 d. įsakymo Nr. D1-259 „Dėl taršos leidimų išdavimo, pakeitimo ir galiojimo taisyklių patvirtinimo“ 3.2.1 papunkčiu jai pavedė Aplinkos apsaugos įstatymo 19^a straipsnyje nustatytais pagrindais ir Taršos leidimų taisyklėse nustatyta tvarka išduoti, peržiūrėti, keisti taršos leidimus ir panaikinti jų galiojimą. Pareiškėjo nuomone, atsakovas nei Sprendime, nei teismo posėdyje nenurodė, koku konkrečiu įstatymuose nustatytu pagrindu buvo atmesta Paraiška, tai tik patvirtina, kad tam nebuvo jokio teisinio pagrindo, o atsakovas veikė viršydamas jam suteiktus įgaliojimus.

38. UAB „Ekonovus“ nesupranta, kuo remdamasi, Agentūra teigia, kad Įrenginio pakeitimas gali būti laikomas naujo įrenginio įrengimu, kai tokie jos teiginiai prieštarauja net elementariai logikai. Pats atsakovas nurodė, kad būtų atliekami to paties Įrenginio pakeitimai, o ne įrengiamas naujas įrenginys. Bendrovė atkreipia dėmesį, kad Paraiškoje nurodytos aplinkybės galėtų būti vertinamos jau priėmus Paraišką ir sprendžiant dėl išduoto Leidimo pakeitimo, o šiuo atveju Agentūra, priimdama sprendimą nepriimti Paraiškos, turėjo vadovautis teisės aktais ir vertinti, ar ji atitinka Taršos leidimų taisyklėse nustatytus reikalavimus, ar Paraiškoje buvo pateikti visi tinkamai įforminti duomenys ir (ar) dokumentai, reikalingi taršos leidimo sąlygoms nustatyti. Teigia, kad nė vienas iš įstatyme nustatytų pagrindų atsisakyti priimti Paraišką neegzistavo. Pareiškėjas akcentuoja, kad Agentūros cituojama Paraiškos dalis nepatenka nei į vieną iš įstatyme

nustatytų pagrindų, todėl jos nurodytos aplinkybės, sprendžiant klausimą dėl Sprendimo teisėtumo, nėra svarbios.

39. Bendrovė nurodo, kad konkrečios sąvokos atliekų „apdorojimo įrenginys“ nei Aplinkos apsaugos įstatyme, nei Atliekų tvarkymo įstatyme nėra išskirta, tačiau Atliekų tvarkymo įstatymo 8 straipsnyje yra nustatyta, jog atliekas surenkančios ir (ar) vežančios įmonės surinktas ir vežamas atliekas turi pristatyti į atitinkamus atliekų apdorojimo įrenginius. Šiuo atveju, jeigu būtų laikomasi Agentūros nurodytos pozicijos, statybinės atliekos turėtų būti pristatytos ne į Leidime nurodytą Įrenginį (pastatą), bet į konkretų kilnojamą statybinių atliekų smulkinimo įrenginį, o tai yra visiškai nelogiška. UAB „Ekonovus“ atkreipia dėmesį, kad atsakovas nurodo kitą atsisakymo priimti Paraišką pagrindą, kadangi ir Sprendimo turinio matyti, jog Įrenginio veiklos praplėtimą jis laikė naujos atliekų laikymo aikštelės įrengimu, o apeliaciniame skunde nurodo naujus atsisakymo pagrindus, t. y. jog yra įrengiama nebe nauja atliekų laikymo aikštelė, bet naujas įrenginys, o tai tik dar kartą patvirtina, kad Agentūra pati negali aiškiai įvardinti ir apsispręsti, kuo remiantis buvo atsisakyta priimti Paraišką.

40. Pareiškėjas akcentuoja tas pačias aplinkybes dėl teisės aktų taikymo atgaline tvarka, kurios buvo nurodytos jos pirmosios instancijos teismui pateiktame skunde.

41. Trečiasis suinteresuotas asmuo Aplinkos ministerija prašo dėl Agentūros apeliacinio skundo pagrįstumo spręsti teismo nuožiūra.

42. Aptaręs ginčo esmę, pagrindinius teismo sprendimo motyvus ir atsakovo apeliacinio skundo bei pareiškėjo atsiliepimo į jį argumentus, trečiasis suinteresuotas asmuo savo poziciją grindžia tais pačiais argumentais, kurie buvo nurodyti institucijos atsiliepime į UAB „Ekonovus“ skundą.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

43. Atsakovas nesutinka su pirmosios instancijos teismo sprendimu ir mano, kad Agentūros Sprendimas buvo teisėtas bei pagrįstas (žr. nutarties 24–29 p.).

44. Aplinkos apsaugos įstatymo 19° straipsnio 5 dalyje (redakcija, galiojusi Agentūros Sprendimo priėmimo metu) buvo pasisakyta, kad sprendimas nepriimti paraiškos taršos leidimui gauti ar pakeisti priimamas, kai yra bent viena iš šių sąlygų: 1) paraiška neatitinka Taršos leidimų taisyklėse nustatytų reikalavimų, paraiškoje pateikti ne visi ar netinkamai įforminti duomenys ir (ar) dokumentai arba paraiškoje ir (ar) kituose dokumentuose, naudojamuose nustatant taršos leidimo sąlygas, pateikta neteisinga informacija; 2) anksčiau išduoto taršos leidimo galiojimas buvo panaikintas šio straipsnio vienuoliktosios dalies 2 ar 5 punktuose nurodytais atvejais ir nepašalintos priežastys, lėmusios taršos leidimo galiojimo panaikinimą; 3) yra įsiteisėjęs teismo sprendimas, panaikinantis atrankos išvadą dėl poveikio aplinkai vertinimo arba sprendimą dėl planuojamos ūkinės veiklos, pagal kurį planuojama ūkinė veikla galima pasirinktoje vietoje, jei ši išvada ar šis sprendimas yra privalomi tam, kad būtų išduotas ar pakeistas taršos leidimas; 4) nėra atrankos išvados dėl poveikio aplinkai vertinimo arba sprendimo dėl planuojamos ūkinės veiklos, pagal kurį planuojama ūkinė veikla galima pasirinktoje vietoje, arba ši išvada ar sprendimas nebegalioja, jei ši išvada ar šis sprendimas yra privalomi tam, kad būtų išduotas ar pakeistas taršos leidimas, išskyrus atvejus, kai buvo išduotas statybą leidžiantis dokumentas, leidimas naudoti

žemės gelmių išteklius arba ertmes ar kituose įstatymuose nurodytas leidimas galiojant šiam sprendimui ar šiai atrankos išvadai.

45. Nutarties 44 punkte pacituota teisės norma suponuoja išvadą, kad įstatymų leidėjas, teisiniam vienetui atsakingam už taršos leidimo išdavimą ar pakeitimą, suteikęs teisę taršos leidimą išduoti ar jį pakeisti, apibrėžė ir teisinio elgesio ribas, t. y. Aplinkos apsaugos įstatymo 19^a straipsnio 5 dalyje nustatė, kada (kokiais atvejais) atitinkama agentūra gali pradinėje stadijoje priimti sprendimą nepriimti paraiškos taršos leidimui gauti ar pakeisti. Nesant teisės akto leidėjo nurodytų aplinkybių paraiška priimtina ir vertintina. Konkretus priimtinas sprendimas dėl taršos leidimo neišdavimo ar nekeitimo tada jau priimamas pagal Aplinkos apsaugos įstatymo 19^a straipsnio 7 dalį.

46. Tikrinamoje administracinėje byloje Agentūros Sprendimas priimtas nesilaikant nurodytų reikalavimų. Atsisakyme priimti paraišką leidimui pakeisti nėra jokios nuorodos į Aplinkos apsaugos įstatymą bei konkrečius jo straipsnius, dalis, punktus (I t., b. l. 44–46), todėl Vilniaus apygardos administracinis teismas visiškai pagrįstai nurodė, kad tokio pobūdžio sprendimas yra nesuderinamas su Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnyje įtvirtintomis taisyklėmis (žr. nutarties 19 p.).

47. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo jurisprudencija Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio aiškinimo bei taikymo plotmėje – nuosekli. Akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos 2011 m. birželio 27 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011; 2010 m. rugpjūčio 24 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-450/2010, Administracinė jurisprudencija Nr. 20, 2010; 2010 m. lapkričio 15 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010, Administracinė jurisprudencija Nr. 20, 2010).

48. Aptariamoje situacijoje Agentūrai nenurodžius įstatymų leidėjo teisinio pagrindo (ų), kuriuo atsisakoma priimti paraišką, pareiškėjui buvo atimta teisinė galimybė tinkamai apsiginti, o teismui patikrinti apskųsto Sprendimo teisėtumą bei pagrįstumą bei priimti galutinį baigiamąjį teisės aktą iškilusiame socialiniame konflikte.

49. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegijos vertinimu, pirmosios instancijos teismo argumentacija, kuri nesusieta su Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsniu, nors ir paliekant galioti teismo sprendimą, yra šalintina iš motyvuojamosios dalies, siekiant Agentūrai, kaip viešojo administravimo subjektui, suteikti pakartotiną galimybę, tiksliai laikantis teisinio reguliavimo, priimti visapusišką ir objektyvų sprendimą dėl pateiktos paraiškos.

50. Nurodytos aplinkybės eliminuoja apeliacinės instancijos teismo pareigą pasisakyti dėl kitų apeliacinio skundo argumentų – paraiška bus nagrinėjama iš naujo ir priklausomai nuo nustatytų aplinkybių bei priimto sprendimo taps aišku, kokia apimtimi bus atliekama patikra, jei ginčas dar kartą persikeltų į teismą.

51. UAB „Ekonovus“ prašė priteisti iš Agentūros visas išlaidas, patirtas bylą nagrinėjant apeliacinėje instancijoje (žr. nutarties 30 p.), tačiau nepridėjo jokių įrodymų dėl pareikšto prašymo, todėl prašymas atmestinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 1 punktu, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Atsakovo Aplinkos apsaugos agentūros apeliacinį skundą atmesti.

Vilniaus apygardos administracinio teismo 2019 m. birželio 14 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Ramūnas Gadliauskas

Ričardas Piličiauskas

Arūnas Sutkevičius